

Alexandra Rădvan nu se portretizează, ci se esențializează. Fiecare personaj al său e o indicație, un punct de reper și, în același timp, o autoproiecție; trăsăturile rapide de penel sau tuș devin mijloacele prin care autorul se multiplică la infinit.

Seria Eroilor e o interesantă galerie de potențialități. În acord cu titlul, spectatorul e invitat să identifice atributele eroice ale unor personaje, într-un proces relativ și ambiguu de care autorul e conștient. Imaginea mentală unică pe care fiecare din noi o are despre noțiunea de erou e proiectată asupra personajelor care ne privesc din tablouri. Puterea de expresie a seriei vine din această relație complexă stabilită între mintea privitorului și personajul-obiect căruia trebuie să i se ofere o identitate.

Însă concentrarea atenției asupra temei înseamnă o minimalizare a spațialității. Datorită indeterminării spațiale, cadrul se transformă în sugestie și capătă o aură mitică, atemporală. Plasați dincolo de timp, oamenii ideali ai lui Rădvan își descoperă valabilitatea universală și propria autosuficiență. Fie că e vorba de singuraticii Eroii sau de Desenele pentru Petronius, unde personajele descriu o relație duală, universal artistic rămâne eterat și autoreferențial.

Această lume aparte nu este totuși ferită de schimbare, chiar dacă e vorba de una intrinsecă. Capacitatea expresivă a portretelor crește, semnificațiile se înmulțesc; autorul se apropie tot mai mult de propriile sale reflexii. Poate că evoluția va duce la inventarea unor noi reguli sau la apariția unor Eroii de cu totul alt gen. În încercarea de a defini și a căuta perfecțiunea, Alexandru Rădvan își recrează și își regândește propria imagine.

Silviu Gherman

"Tot ceea ce este mitic este realist și viceversa" (Pier Paolo Pasolini) astfel își anunța Alexandru Rădvan ampla desfășurare a scenelor eroice expuse în 2001 la Artexpo. Abile accelerări ale timpului narativ, în care fragmente anatomice se suprapuneau crupelor cailor, și primplanuri tăios săgetate în negru erau cumințite de portretele unor eroi bărboși. Ambiguități voit construite între ceea ce se dorea violent și definitiv în lupta și impasibilitatea cu care pozează personajele epopeii eroice îi corespunde și o deconcertantă soluție cromatică. Tranșant din punct de vedere compozițional și totuși atât de generos în fixarea graniței dintre realitate și închipuire, Rădvan avea să genereze mai apoi o serie de desene în care sunt oficiate singurătăți și violențe amoroase de astă dată. Artistul are, indiferent de cadrul și dimensiunile alese, siguranța unor dezvoltări ritmice echilibrate prin tensiunea golului, iar contururile ferme și hașurile nervoase sunt instrumentele unui serios desenator.

Oana Tănase

